

33

A Ferradalmi Kormányzótanács CVIII. számu rendelete.

1. §.

A kereskedősegeknek és az ipari és kereskedelmi vállalatok tisztviselőinek szolgálati viszonya tárgyában 1918. november 24-én kibocsátott 4951/1918. M. E. számu rendelet, továbbá mindazok a rendeletek, amelyek ennek a rendeletnek a szabályait egyéb magántisztviselőkre és alkalmazottakra, valamint gazda- és erdőtisztekre kiterjesztették, a felmondási időre járó munkabér és végkielégítés tekintetében csak azon igényekre alkalmazhatók, amelyek 1919. március 21. napja előtt keletkeztek.

10.000 koronánál nagyobb összeget azonban sem felmondási időre járó munkabér, sem végkielégítés címén, sem e két címen együttvéve nem lehet követelni, sem végrehajtási uton érvényesíteni. A marasztalt fél a végrehajtást elrendelő bíróságnál a végrehajtásnak erre a mértékre való korlátozását kérheti; a már teljesített fizetést azonban nem lehet visszakövetelni, de ezt a 10.000 korona összegbe be kell számítani. Szocializált üzemben e mértéken túl fizetést teljesíteni akkor sem szabad, ha a bíróság a végrehajtás korlátozása kérdésében nem határozott.

2. §.

Az 1919. március 21. napja után keletkezett igényekre vonatkozólag az I. §-ban megjelölt rendeletek olyképen módosulnak, hogy az azokban említett alkalmazottaknak — tekintet nélkül arra, hogy szocializált vagy nem szocializált üzemben teljesítenek-e szolgálatot — végkielégítés nem jár, a felmondási idő pedig az I. fizetési osztályba tartozó alkalmazottaknál egy hónap, a II. fizetési osztályba tartozóknál két hónap és a III—V. fizetési osztályba tartozóknál három hónap. A fizetési osztályba nem sorozott alkalmazottaknál a bíróság határozza

1.21
meg, hogy melyik fizetési osztálynak megfelelő felmondási idő illeti meg őket.

3. §.

Ha az 1919. március 21. napja után keletkezett igény tekintetében már a jelen rendelet életbelépte előtt végrehajtható birói határozat vagy egyéb végrehajtható közokirat jött létre, ezt is csak az előző §-ban meghatározott korlátok között lehet végrehajtani. A marasztalt fél a végrehajtást elrendelő bíróságnál a végrehajtásnak erre a mértékre való korlátozását kérheti, a már teljesített fizetést azonban nem lehet visszakövetelni.

4. §.

Az alkalmazottnak szocializált üzemben gazdasági okokból (az üzem megszűnése vagy korlátozása, más vállalattal való egyesülés stb.) csakis a termelési (üzemi, üzleti) biztosnak, pénzügyintézeteknél és biztosító intézeteknél az ellenőrző megbizottak egyikének (pénzügyintézetek direktoriumának kiküldötte) és az ellenőrző munkástanácsnak meghallgatása után a népgazdasági tanács mondhat fel.

A fegyelmi okokból való elbocsátást külön rendelet szabályozza.

5. §.

Azt a járandóságot, amely az alkalmazottat az 1. §. értelmében megilleti, amennyiben 1000 koronát meg nem halad, egy összegben, egyébként 1000 koronás havi részletekben, a 2. §-ban meghatározott felmondási időre járó munkabért pedig az illető üzemben megállapított bérfizetési napokon és részletekben az ott szokásos módon kell az alkalmazott részére kifizetni.

Ha a bíróság a jelen rendelet életbelépését követő időben hoz az említett igények tárgyában határozatot, ebben a teljesítésre vonatkozólag a fentiek értelmében köteles intézkedni.

6. §.